

علیرضا صحراییان^۱، سارا جهانفر^۲، و احمد ترکمان^۳

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد

اسلامی، بم، ایران

Alireza_concord2000@yahoo.com

۲. کارشناسی ارشد معماری، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و

تحقیقات، بوشهر، ایران

Arsh_jahrom2012@yahoo.com

۳. دکترای معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت، گروه

معماری، مرودشت، فارس، ایران

Ahmadtorkaman@yahoo.com

چکیده :

محدودیت های زمانی منجر به جدایی معماران از معماری سنتی شده است. اینگونه محدودیتها شامل محدودیتهای اقتصادی، اجتماعی و سیاسی می شوند. هر چند وجود محدودیت ها در موارد بالا در نتیجه ی اختلاف زمان است. معماری و هنر همیشه تحت تاثیر قوانین و دستورالعملهای شناخته شده و مشخصی قرار داشته اند که همواره با فرهنگ، الگوهای رفتاری و ارزشهای اجتماعی مرتبطند. دلیل این امر آن است که سبک های معماری هر دوره ای نشان دهنده ی فرهنگ و هنر در آن دوره است. در این مقاله " کاربرد حیات سنتی در معماری مدرن " تاثیر فرهنگ در مناطق، فرهنگ غربی و عوامل اجتماعی در خصوص ساختار و موقعیت حیات خانه ها ی فعلی جدید و سنتی ایرانیان را مورد بررسی قرار می دهیم. در این خصوص شماری از ساختمان ها ی قدیمی و سنتی مثل خانه های عربی و رسولیان و ساختمان های مدرن دارای یک محوطه ی محصور میانی شامل ساختمان مرکز فرهنگی خاوران مورد قیاس قرار گرفته اند. نتایج حاکی از آن است که اگر چه معماران تلاش کرده اند از ساختمان ها ی معماری مدرن الهام بگیرند اما تعداد زیادی از آنها به اصول و مفاهیم طرح های سنتی و قدیمی وفادار بوده اند.

کلمات کلیدی : معماری مدرن ، معماری سنتی ، حیات مرکزی